

Miscellanea

Ob 70-letnici profesorice Jelke Suhač

Profesorica JELKA SUHAČ, biologinja, je 18. decembra 1996 praznovala okroglo obletnico svojega rojstva. Vrstice namenjam tako mlajšim kolegom, ki je ne poznajo dovolj, kot tudi starejšim, ki bodo lahko obudili prenekateri spomin na srečanje z njo.

Jelka Suhač se je rodila leta 1926 v Čakovcu, kjer je obiskovala tudi osnovno šolo. Prve tri razrede gimnazije je končala v Varaždinu, četrtega v Celju leta 1941. Med vojno ni obiskovala šole. Po končani višji tečajni gimnaziji v Celju leta 1946 se je posvetila študiju biologije in geologije na Prirodoslovno-matematični fakulteti v Ljubljani in ga zaključila leta 1952 z diplomsko nalogo Razširjenost ilirskih flornih elementov na Slovenskem ozemlju.

Že med študijem je bila zaposlena, sprva kot pomožna asistentka, nato kot provizorna asistentka za sistematsko botaniko na Botaničnem inštitutu v Ljubljani in bila šest mesecev tudi demonstratorica pri pouku biologija-botanika. 3. decembra 1952 je bila nastavljena na Botaničnem inštitutu kot redna asistentka in vzporedno s tem tudi honorarna asistentka na Višji pedagoški šoli za skupino biologija-kemija. V šolskem letu 1954/55 je zaradi obolelosti profesorja Leona Detele honorarno predavala splošno botaniko.

Svoje raziskovalno delo je v tem obdobju usmerila v problematiko rodu *Athamanta* L. in objavila dva članka. Prvega, z naslovom Pomen števila oljnih kanalov vrste *Athamanta cretensis* L. za njeno sistematsko razdelitev v območju jugovzhodnih Apnenciških Alp je objavila v Biološkem vestniku.

Druga Die Verbreitung der *Athamanta turbit* in den Julischen Alpen und das Fehlen der *A. haynaldi* daselbst je skupaj s prof. Ernestom Mayerjem objavila v celovski reviji Angewandte Pflanzensoziologie. Delovno razmerje na Univerzi je zaključila 31. 12. 1955.

Ponovno se je zaposlila v šolskem letu 1963/1964. Življenjska pot jo je vodila naprej v Celje in čez leto dni v Koper, kjer je poučevala biologijo in kemijo na tamkajšnji gimnaziji. Leta 1969 se je vrnila v Ljubljano, sprejela mesto strokovne prevajalke v Litostroju in po šestih mesecih mesto pomočnice ravnatelja na osnovni šoli Riharda Jakopiča v Šiški. Toda Jelko, ki je po duši naravoslovka, to delo ni povsem zadovoljilo.

Leta 1973 jo je prof. dr. E. Mayer ponovno povabil k sodelovanju na

Inštitut za biologijo Univerze. Tu je bila sprva kot strokovna, nato višja strokovna sodelavka. Od leta 1977 do upokojitve 1982 leta je nadaljevala delo pod njegovim vodstvom na Znanstvenoraziskovalnem centru Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Čeprav po vrnitvi na botanični inštitut ni samostojno objavljala, pa je bilo njeno delo neimenovano vtkano v veliko del in člankov in prav zato ji na tem mestu lahko rečemo hvala. Sodelovala je v raziskovalnem projektu Endemizem in polimorfizem v flori Jugoslavije. Zadnja leta je skupaj z E. Mayerjem pripravljala seznam vseh botaničnih objav, tako domačih kot tujih avtorjev, ki so se nanašale na ozemlje osrednjega dela balkanskega polotoka. Nastala je obsežna kartoteka, ki ima to odliko, da so navedbe preverjene na originalih. To je delala Jelka z vso natančnostjo, z dobrim poznavanjem stroke in znanjem tujih jezikov. Kljub upokojitvi je še vedno stalna obiskovalka botaničnih srečanj, delavnic in ekskurzij Prirodoslovnega društva, kolikor ji to dopušča čas.

Iz študentskih časov poznamo Jelko kot resno in redko nasmejeno. Kasneje je bila bolj odprta, bila je zaupanja vredna in zelo prijetna sodelavka. Sama se je vedno držala pravila, da življenju ne smemo pripisati let, marveč moramo letom, ki jih živimo, dajati življenje. To ji želimo tudi vnaprej in ji iskreno čestitamo!

Bibliografija

1. SUHAČ J., 1954: Pomen števila oljnih kanalov vrste *Athamanta cretensis* L. za njeno sistematsko razdelitev v območju jugovzhodnih Apeniških Alp. Biološki vestnik 3: 102-105.
2. MAYER E. & J. SUHAČ, 1954: Die Verbreitung der *Athamanta turbith* in den Julischen Alpen und das Fehlen der *A. haynaldi* daselbst. Angewandte Pflanzensoziologie 1: 310-316. Klagenfurt.

Darinka TRPIN